

REGLUGERÐ

fyrir Iðnaðarbanka Íslands hf.

I. KAFLI

Stofnun og skipulag bankans.

1. gr.

Iðnaðarbanki Íslands hf. er stofnaður samkvæmt heimild í lögum nr. 113 frá 29. desember 1951.

Bankinn er hlutafélag og er hlutafé hans $6\frac{1}{2}$ milljón króna, en heimilt að auka það í allt að 10 millj. króna, sbr. lög nr. 30 frá 18. apríl 1962.

II. KAFLI

Starfsemi bankans.

A. Innlán.

2. gr.

Sparisjóðsdeild bankans tekur við fé til ávöxtunar í sparisjóðsbækur, minnst 10 krónur í senn. Þó er bankinn eigi skyldur til að taka á móti mjög stórum upphæðum til ávöxtunar, ef bankastjóri telur það óhagkvæmt.

3. gr.

Þegar innistæða nemur minnst 10 krónur, reiknast vextir af heilum krónum frá og með næsta degi eftir að féð er lagt inn.

Vextir reiknast 31. desember ár hvert og leggjast þá þegar við höfuðstólinn.

Vexti skal færa í sparisjóðsbók, þegar hún í fyrsta sinn er sýnd í bankanum eftir að þeir voru lagðir við innistæðuna.

4. gr.

Af fé, sem stendur inni í sparisjóðsbók, verður greitt það, er menn óska, án uppsagnarfrests. Þó er bankastjóra heimilt að áskilja, að upphæðum frá 10 000—30 000 krónum sé sagt upp með viku fyrirvara og upphæðum þar yfir með tveggja mánaða fyrirvara.

Án tveggja mánaða uppsagnarfrests er bankinn eigi skyldur að greiða meira en 30 000 krónur á mánuði hverjum úr sömu sparisjóðsbók.

5. gr.

Viðskiptamaður, sem stofnar nýja sparisjóðsbók, greiðir fyrir hana gjald samkvæmt ákvörðun bankastjóra.

Sá, sem leggur inn eða tekur út fé úr sparisjóðsbók, skal afhenda útfyllt eyðublað samkvæmt nánari ákvörðun bankastjóra. Sparisjóðsbækur skulu að jafnaði bera nafn eiganda þeirra, en heimilt er einnig að auðkenna þær eða að þær séu nafnlausar án auðkenna. Vanti einhverjar þær upplýsingar, sem eyðublaðið krefst, getur bankinn neitað um afgreiðslu.

Þegar fé er lagt inn eða tekið úr sparisjóðsbók, skal það fært í bókina, og nægir þá kvittun gjaldkera sé um vélabókhald að ræða. Heimilt er þó að taka við innborgun gegn kvittun, án þess að sparisjóðsbók sé sýnd, enda fellur slík kvittun úr gildi, þegar innborgun hefur verið færð í bókina, næst þegar bókin er sýnd í bankanum.

Eigendur sparisjóðsbóka geta mælt svo fyrir, að aðrir en þeir sjálfir megi ekki

leggja inn eða taka út fé úr bókom þeirra, enda afhendi þeir bankanum rithandarsýnishorn sitt um leið. Að öðrum kosti ber bankinn eigi ábyrgð á heimildarlausri úttekt eða innborgun.

6. gr.

Bankastjóra er heimilt að segja lausu fé í sparisjóðsbókum með þriggja mánaða fyrirvara, annað hvort með áritun í bókina eða auglýsingu í Lögbirtingablaði. Eftir að sá fyrirvari er liðinn, greiðast engir vextir af því fé, sem sagt er upp.

7. gr.

Glatist sparisjóðsbók, ber eiganda að snúa sér til bankans, er annast um að handhafa hennar verði stefnt, samkv. 19. gr. laga um Landsbanka Íslands, nr. 11 1961, sbr. 10. gr. laga um Iðnaðarbanka Íslands hf. Kostnaðinn greiðir eigandinn.

8. gr.

Ef eigandi að innstæðufé hvorki leggur inn né tekur út í 19½ ár samfleytt, skal með auglýsingu, er skal birt með misseris fyrirvara á þann hátt sem segir í 7. gr., skorað á eiganda að vitja fjárins. Gefi hann sig eigi fram, áður en fresturinn er liðinn, er viðskiptabók hans ógild, en féð ásamt vöxtunum rennur í bankann, sbr. 2. gr. laga nr. 14 1905.

9. gr.

Sparisjóðsdeildin tekur við fé til ávöxtunar á ávísanareikning, sem stofnaður er með a. m. k. 2 000 króna innborgun.

Bankinn greiðir út fé af ávísanareikningum gegn tékkum, sem ritaðir eru á sérstök eyðublöð bankans og útgefin af eiganda reiknings eða þeim, sem hann hefur gefið umboð. Sá, sem heimild hefur til útgáfu tékka á reikning, skal afhenda bankanum rithandarsýnishorn sitt.

Bankinn getur neitað að greiða tékka, sem eigi er rétt útfylltur samkvæmt formi sínu.

Greiði bankinn falsaðan tékka eða tékka, sem gefinn hefur verið út í heimildarleysi og tékkinn er útgefinn á eyðublað úr tékkhefti, sem reikningseigandi hefur sjálfur fengið, skal hann bera skaðann, nema augljósu gáleysi starfsmanna bankans sé að kenna.

10. gr.

Reikningseiganda, sem gefið hefur út tékka á meira fé en hann á innistæðu fyrir, skal tilkynnt, að reikningi hans verði lokað, ef eigi verður strax úr bætt. Sé um ítrekun eða alvarlegt misferli að ræða, er bankanum heimilt að loka reikningnum tafarlaust.

11. gr.

Bankastjóri ákveður, hvort innborganir og útborganir af ávísanareikningi skuli færðar í ávísanabók reikningseiganda eða honum látið í té endurrit reiknings síns eins oft og bankastjóri telur fært.

Ávísanabækur eru ekki úttektarheimild.

12. gr.

Bankanum er heimilt að greiða út fé af ávísanareikningi samkvæmt skriflegum fyrirmælum reikningseiganda eða símskeyti hans, staðfestu á venjulegan hátt, enda gangi greiðslan inn á annan reikning við bankann eða til annars banka eða sparisjóðs.

Ráðstöfun fjár samkvæmt 1. mgr. er því aðeins heimil, að reikningseiganda sé ekki mögulegt að ráðstafa fénu samkvæmt 2. mgr. 9. gr.

13. gr.

Bankinn tekur á móti fé til ávöxtunar á hlaupareikningum og reikningslánnum. Fé það, sem inni stendur á ávísanareikningum verður greitt út án uppsagnarfrests.

14. gr.

Um ávísanareikninga gilda að öðru leyti reglur 2.—8. gr. eftir því sem við á.

B. Útlán.

15. gr.

Útlánastarfsemi bankans skal hagað svo, að sem bezt samrýmist aðalhlutverki hans, að styðja verksmiðjuíðnað og handiðnað í landinu.

16. gr.

Bankinn leysir útlánastarfsemi sína af hendi með:

1. Kaupum á víxlum.
2. Yfirdráttarlánnum á hlaupareikningum og reikningslánnum.
3. Kaupum á skuldabréfum.

17. gr.

Synjun bankans á lánbeiðnum þarf ekki að vera skrifleg, og ekki verður bankinn krafinn um ástæður til synjunar.

18. gr.

Bankastjóri skal að jafnaði krefjast þess, að settar séu tryggingar fyrir útlánnum bankans, svo sem fasteignaveð, sjálfsvörzluveð í lausafé, handveð, ábyrgð eða aðrar tryggingar, sem bankastjóri telur fullnægjandi.

19. gr.

Um reikningslán skal gerður sérstakur lánssamningur og undirritaður af banka-
stjóra og lántakanda. Skal í honum greint hámark lánsins, uppsagnarfrestur af hálfu
beggja aðila, trygging fyrir láninu og hverja vexti skuli greiða, bæði af skuld og inni-
stæðu. Reikningslán skulu að jafnaði einungis veitt gegn fasteignaveði eða handveði
í vel tryggðum verðbréfum, en heimilt er þó að taka aðrar tryggingar, ef sérstök
ástæða þykir til.

Lán þessi skulu veitt með því skilyrði, að annaðhvort sé hægt að heimta viðbótar-
veð eða frekari tryggingu, ef veðið rýrnar, svo að þessa álitist þörf eða afborgana af
láninu, þótt gjalddagi sé eigi kominn.

Heimilt er að veita yfirdrætti á reikningslánnum á sama hátt og hlaupareikningum.

20. gr.

Um útborgun lána samkvæmt yfirdráttum á hlaupareikningum og reikningslánnum
gilda reglur 2.—4. mgr. 9. gr., 10. gr. og 12. gr. reglugerðar þessarar.

21. gr.

Bankanum er heimilt að veita lán með öðrum hætti en að framan greinir, enda
sé þess gætt, að slík lán samrýmist eðlilegri bankastarfsemi.

C. Ábyrgðir.

22. gr.

Bankanum er heimilt að ábyrgjast greiðslur til innlendra eða erlendra aðila fyrir
viðskiptamenn sína, gegn skilyrðum þeim, sem bankastjóri ákveður hverju sinni.

Ábyrgð er einföld, nema annað sé tekið fram.

Sá, sem óskar ábyrgðar bankans, skal sækja um hana skriflega.

D. Innheimta.

23. gr.

Bankinn annast innheimtur fyrir innlenda og erlenda kröfuhafa hérlendis og erlendis.

24. gr.

Bankinn hefur með höndum umsjón og varðveislu eigna, samkvæmt nánari ákvörðun bankastjóra og bankaráðs.

25. gr.

Bankinn annast öll önnur venjuleg bankastörf.

III. KAFLI

Stjórn bankans.

26. gr.

Með yfirstjórn bankans fer fundur hluthafa, svo sem segir í samþykktum bankans, svo og bankaráð, sem kosið er á aðalfundi hans. Bankaráð ræður bankastjóra.

27. gr.

Bankaráðið heldur reglulega fundi eigi sjaldnar en tvisvar í hverjum mánuði. Aukafundi skal halda, þegar formaður eða meiri hluti bankaráðs eða bankastjóri telur þess þörf. Til þess að gerð verði gild ályktun, verða eigi færri en 5 bankaráðsmenn, aðalmenn eða varamenn þeirra, að sækja fund. Afl atkvæða ræður úrslitum, nema öðruvísi sé fyrir mælt í samþykktum eða öðrum lögmætum fyrirmælum. Þegar jöfn eru atkvæði, ræður atkvæði formanns. Það, sem gerist á fundum bankaráðs, skal bókað í sérstaka gerðabók. Hver sá, sem rétt á að sitja fundi bankaráðs, getur krafizt þess, að bókaðar séu athugasemdir hans og ágreiningsálit.

Bankastjóra er rétt og skylt að sitja fundi bankaráðsins og taka þátt í umræðum, nema rétt sé um mál, er snertir hann sjálfan.

Á hverjum reglulegum fundi skal bankastjóri leggja fyrir bankaráðið skýrslu um útlán bankans, hve mikið af fé hans sé bundið í hverri atvinnugrein, um verðbréfaeign hans, um innlánsfé í honum og um það, hve mikið af því megi taka út fyrirvaralaust, og um annað það, er bankaráðinu þykir nauðsynlegt, til þess að geta haft fullkomið eftirlit með starfsemi bankans.

Formaður bankaráðsins hefur fyrir hönd ráðsins stöðugt eftirlit með starfsemi bankans, en hinir bankaráðsmennirnir skulu skiptast á um eftirlit ásamt honum.

28. gr.

Útibú bankans annast þau bankastörf, sem bankaráð og bankastjóri ákveða og samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar.

IV. KAFLI

Reikningsskil og endurskoðun.

29. gr.

Ársreikningi Iðnaðarbankans, sem miðast við almanaksárið, skal lokið fyrir marzmanaðarlok, en yfirlit um hag bankans skal gera mánaðarlega. Reikningsyfirlit skal birta í Stjórnartíðindum eftir hverja 6 mánuði. Reikningurinn skal vera svo sundurliðaður, að hann sýni glögga mynd af hag bankans.

30. gr.

Aðalfundur í hlutafélaginu kýs með hlutfallskosningu tvo bókhaldsfróða endurskoðendur til eins árs í senn. Skulu þeir rannsaka reikninga bankans og bera saman við bækurnar og við sjóð bankans og eignir. Sjálfar bækurnar og færslur á þeim skulu þeir einnig rannsaka, svo að þeir séu þess fullvissir, að bókhaldið sýni rétta mynd af því, sem fram hefur farið.

Verði endurskoðendur þess varir, að vanræksla eigi sér stað í einhverju eða að nauðsynlegar endurbætur þurfi að gera, þá eiga þeir að benda bankastjóra og bankaráði á það og gera tillögur um endurbætur.

31. gr.

Endurskoðendur skulu að minnsta kosti ársfjórðungslega fyrirvaralaust sannreyna, hvort eignir bankans séu fyrir hendi. Auk þess skulu þeir á sama hátt á óákveðnum tíma, að minnsta kosti einu sinni í mánuði, rannsaka hjá þeim starfsmönnum bankans, sem hafa fé undir höndum, hvort það fé er í sjóði hjá þeim, sem á að vera í þeirra vörzlum.

Enn fremur skal sams konar rannsókn fara fram á útibúum bankans, sem stofnuð kunna að verða, fyrirvaralaust að minnsta kosti einu sinni á ári.

32. gr.

Endurskoðendur skulu gefa skýrslu um störf sín til bankaráðs, er fylgja skal ársreikningum bankans, svo og endranær, þegar þeim þykir ástæða til.

33. gr.

Allar leiðréttingar eða breytingar í bókum bankans skulu þannig gerðar, að glögg sjáist, hvað þar hefur staðið upphaflega.

34. gr.

Sérstök endurskoðunardeild skal framkvæma hina daglegu endurskoðun allra deilda bankans og skulu reglur um endurskoðunardeild settar af bankaráði.

35. gr.

Laun endurskoðenda skulu ákveðin af aðalfundi Iðnaðarbankans. Rétt er, að bankaráð setji endurskoðendum erindisbréf.

V. KAFLI

Sérréttindi bankans.

36. gr.

Iðnaðarbankinn hefur sparisjóðsréttindi og nýtur í hvívetna sömu réttinda sem Landsbanka Íslands eru veitt í 18., 19. og 21.—23. gr. laga nr. 11 1961.

VI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

37. gr.

Kvittanir frá bankanum eru því aðeins fullgildar, að gjaldkeri hafi undirritað þær og þeim fylgi áritun bókara um, að þær séu athugaðar, sbr. þó 1. málslið 3. mgr. 5. gr.

38. gr.

Ekki verða gefnar upplýsingar um viðskipti manna við bankann, skuldir þeirra né eignir.

Allir starfsmenn bankans skulu undirrita drengskaparheit um það, að þeir með árvekni og samvirkusemi skuli gegna störfum þeim, sem þeim eru falin, og ekki gera neinum óviðkomandi kunnugt um málefni bankans né um viðskipti einstakra aðila við hann.

39. gr.

Bankastjóri má ekki vera skuldskeyttur bankanum.

40. gr.

Starfsmenn bankans mega ekki, án leyfis bankastjóra, taka að sér annað launað starf eða reka atvinnu.

41. gr.

Starfsmenn bankans eru skyldugir til að vinna fram yfir venjulegan starfstíma bankans, þegar þess er þörf.

42. gr.

Starfsmönnum bankans er bannað að gerast umboðsmenn annarra gangvart bankanum.

VII. KAFLI

Um Iðnlánasjóð.

43. gr.

Iðnlánasjóður skal vera sérstök deild í Iðnaðarbankanum með aðskildum fjárhag og bókhaldi og ber sjálfur kostnað af rekstri sínum. Um Iðnlánasjóð fer að öðru leyti eftir þeim sérstöku lögum, sem um hann gilda, og reglugerðum, sem settar kunna að verða af ráðherra.

44. gr.

Breytingar á reglugerð þessari má einungis gera á aðalfundi Iðnaðarbankans, enda staðfesti ráðherra þær.

Þannig samþykkt á aðalfundi Iðnaðarbanka Íslands hf., hinn 2. júní 1962.

Í bankaráði Iðnaðarbanka Íslands hf.

Sveinn B. Valfells. Sveinn Guðmundsson. Einar Gíslason.

Magnús Ástmarsson. Guðmundur H. Guðmundsson.

Framanrituð reglugerð staðfestist sem reglugerð fyrir Iðnaðarbanka Íslands hf. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð fyrir Iðnaðarbanka Íslands hf., nr. 66 6. nóvember 1952.

Iðnaðarmálaráðuneytið, 9. nóvember 1962.

Bjarni Benediktsson.

Brynjólfur Ingólfsson.